

JOSEP MÒDOL

MY WAY

Setembre

EXPLICAVA AQUEST diari que cada lleidatà ja deu 31.124 euros que contrasten amb els 6.327 de solament 12 temporades enrere, cosa que significa multiplicar per 5 respecte a fa ben poc. Una hipoteca mitjana s'acostarà als 900 euros mensuals. L'endeutament familiar ha crescut des del 70,7% fins al 115%, segons publica Caixa Catalunya, en el mateix període. La diferència entre dipòsits i crèdits s'ha triplicat en la darrera dècada. Els bancs comencen a retallar préstecs als petits promotors. Per acabar-ho d'adobar sembla que la inflació pujarà en elements bàsics de consum tot i que els comerciants han anunciat un increment del 6% en les rebaixes. No cal empatxar-se amb xifres.

Aquests números estan fets sobre la població total, la qual cosa vol dir que si restem als que no deuen (o no poden deure per edat, disposició o altres causes) un ral la xifra es dispara fins a proporcions difícils d'entendre quan hom diu i reconeix que aquells que cobren sous estables superiors als 1.000 ja es senten afortunats. No sempre es pot fer cas de les estadístiques, ja sabem que cal interpretar-les amb mesura i sense voler ser alarmistes. Però ai! quan les xifres es toquen i s'escolten versemblants a peu de carrer m'espanten més que els taurons de la Medite-

rrània tan de moda aquests darrers dies d'agost en què s'ha arribat a dir que els peixos han adquirit costums estranys, com si el més natural fossin els banyistes plens de cremes i altres andròmines contaminants i no pas els fills de Neptú a la mar.

Posats a donar xifres d'escàndol: un gestor de fons de Wall Street (ho he llegit en dos prestigiosos diaris) guanya 22.255 vegades més que un empleat de classe mitjana, amb la diferència

L'endeutament familiar ha crescut fins al 115% i els bancs comencen a retallar préstecs als petits promotors

que entre els primers solament un 1% paga algun tipus d'hipoteca i entre els altres més del 70% tenen deutes que serveixen perquè els uns guanyin en deu minuts si fa no fa el mateix que els altres en més d'un any. Tinc, molts tenim, la sensació que els efectes del peculiar mes d'agost es viuran al setembre (convertit en gener, per allò de la tradicional costa) amb l'inici d'un nou curs. Els taurons que mosseguen no són allà on els han anat a fotografiar els turistes. Tant de bo m'equivoqui i el setembre torni les aigües al seu lloc natural.

CONSUELO SÁNCHEZ-VICENTE

APUNT ALIÈ

Un repte a l'abast

S'ANUNCIEN importants pujades per l'encariment que estan experimentant els cereals per culpa dels biocombustibles. Encara que només sigui per començar amb bon peu el nou curs polític, esperem que el vicepresident econòmic Solbes l'encerti quan diu que la crisi de les hipoteques arriba a la seua fi perquè, si no, és que no en tindrem ni per al pa. Valga'm Déu!, tant clamar per una energia neta que ens ajudi a reduir el forat de la capa d'ozó sense que hàgim de tornar a la bici, i quan a la fi la trobem, resulta que el forat s'obre a la capa més sensible de la nostra pròpia butxaca: la castella de la compra.

Bromes a part, on de veritat l'assumpte pinta negre com una nit sense lluna és, doncs, on sempre, als anomenats països en vies de desenvolupament. Al ser més rurals i tindre ecosistemes i climes més adequats per a la producció de biomassa que els països industrialitzats, haurien de ser els més beneficiats per l'increment de la demanda mundial de biocombustibles; aquesta podria ser, a la fi, la seua gran oportunitat. Però, com assenyalava fa uns dies el director general de la FAO, el debat polític sobre l'assumpte no gira, actualment, sobre l'enorme potencial del nou negoci per reduir la fam, la pobresa i el dany al medi ambient del planeta, sinó

sobre com evitar que als que ja mengem ens apugin el preu del pa.

La forma de conciliar els dos interessos, segons aquest expert, existeix. Adoptar mesures perquè els petits camperols dels països pobres puguin organitzar-se i generar una part important de la bioenergia en condicions sostenibles i competitives faria baixar els preus a l'introduir més biomassa al mercat, i permetria als països en desen-

El debat ara no és reduir la pobresa, sinó com evitar que als que ja mengem ens apugin el preu del pa

volupament participar en uns beneficis que ja avui són multimilionaris i que en l'actualitat es reparteixen gairebé en règim de duopoli, doncs també els de sempre: els Estats Units i la Unió Europea. Aquest és, segons el director de la FAO, el repte històric que posen al nostre abast els biocombustibles. Sembrar justícia als països pobres és, a més d'un deure ètic, l'única recepta contra la major xacra del nostre temps: la immigració il·legal. Si no per solidaritat pel nostre propi interès, a treballar!

Editorial

La seguretat viària

Cinc persones mortes i dos ferides, una d'elles de gravetat, és el balanç d'un accident de trànsit que va tindre lloc la passada matinada a la C-25, l'Eix Transversal, a l'altura de les Oluges. El sinistre es va produir quan dos vehicles, un turisme amb matrícula andorrana i una autocaravana lleugera matriculada a Romania, van xocar frontalment per causes desconegudes. A l'autocaravana hi viatjaven cinc persones, tres de les quals van morir a l'acte i una altra va resultar greument ferida. Les altres dos víctimes mortals són del vehicle lleuger d'Andorra, concretament una dona i el seu fill de vuit anys. Al marge del com i el perquè de l'accident, que ja s'encarregarà d'aclarir l'atestat i la justícia si arriba el cas, el que ha de posar-nos la carn de gallina i servir per conscienciar-nos de les imprudències quotidianes que cometem i que poden costar-nos la vida és que quatre dels cinc morts no portaven el cinturó de seguretat, cosa especialment greu en el cas del menor. No es tracta d'agreuja el dolor de les famílies destrossades per aquesta desgràcia, però és indiscutible que les irresponsabilitats s'acaben pagant i en aquest cas se'n van cometre, i de molt greus.

Candi Villafañe, un exemple

La majoria dels lleidatans coneixien Candi Villafañe, sobretot les associacions de la ciutat, ja que no faltava mai als seus actes públics. El seu ascens polític en els dos últims mandats de l'ajuntament de Lleida l'havia fet popular i estimat. Però són molts menys els que sabien la història d'un brillant estudiant de dret, amant del mar i dels esports de vela i que un dia qualsevol es va deixar les cames en un accident de carretera. Candi va tardar tres anys a superar la seua nova situació, els seus pares van ser la seua guia i el seu puntal per afrontar-la, i és evident que no li va ser fàcil. Ho va aconseguir, es va aixecar de nou amb la seua cadira de rodes i a partir d'aquí va nàixer un home nou. La seua croada en suport de les persones que vivien situacions similars a la seua és admirable, però encara ho és més que, al marge de la seua circumstància personal, Candi lluités amb el mateix afany per una Lleida més plural, pròspera, cívica i moderna. Un exemple amb majúscules en tots els sentits i la pèrdua del qual va sorprendre ahir tots els que l'estimaven, que són molts. Descansi en pau.

SEGRE

EDITA:
Diari Segre SLU
PRESIDENT:
Robert Serentill Utgés
DIRECTOR EXECUTIU:
Juan Cal Sánchez
DIRECTOR DE REDACCIÓ:
Santiago Costa Miranda

SUBDIRECTORS:
Joan Miras Muntadas,
Anna Gómez i Marsol
i Glòria Farré Lorente.
REDACTORS EN CAP:
José Carlos Miranda Ester
i Joan Martí Alegret.
SECCIONS:
Leonard Delshams Valdés
(fotografia), Anna Barcala
Sirvent (disseny), José Carlos
Monge Clemente (esports),
Jordi Gabernet Castelló
(comarques), Josep Grau
Santesmasses (societat), Eva
Martínez Muruaga
(economia) i Albert Samper
Ros (edició en català).
Secretària de redacció:
Maria Terré i Guillaumet.

DIRECTOR COMERCIAL:
Alfredo Lamana Ramírez.
GERENT D'IMPRESIÓ:
Antonio Herrera Dorado.
CAP DE PUBLICITAT:
Josep Pon i Botarda.
CAP D'ADMINISTRACIÓ:
Eva Miranda i Cos.
MÀRQUETING:
Ginés Alarcón Solà.
CAP DE RELACIONS EXTERNES:
Rosa Reig Crusells.
CAP DE PRODUCCIÓ:
Carles Duran Codina.
CAP DE MANTENIMENT:
Joan Clivillé Figueras.
CAP DE SISTEMA:
José Antonio
Negredo Morcillo.
CAP DE R+D:
Ferran Perdrix Sapiña.

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I PUBLICITAT: Carrer del Riu, 6. 25007 Lleida. Tel. 973 248 000. Tel. club del subscriptor* 973 248 008. Fax redacció: 973 246 031. Fax publicitat: 973 229 076. Fax administració: 973 224 688. Apt. de correus: 543. PLANTA D'IMPRESIÓ: Carrer de la Premsa, 2. 25660 Alcoletge. Tel. 973 196 600. Fax: 973 197 001.

Dipòsit legal: L-1057-1997.

Segre diari digital: www.diarisegre.com.

Correu electrònic: redaccio@diarisegre.com comunicacio@diarisegre.com

DELEGACIONS:
Balaguer. Doctor Fleming, 13 al·tell 5. Tel. 973 451 279. La Seu d'Urgell. Passeig del Parc, 69. Tel. 973 360 202. Tàrraga. Xavier Santesmasses (delegat). Governador Padules, 2. Tel. 973 310 414. Mollerussa. Avinguda del Canal, 7. Tel. 973 603 772.

AQUESTA SETMANA

>> D13

Comença el curs escolar en 27 col·legis de Lleida

■ Mil quatre-cents alumnes de primària de 27 centres de les comarques de Lleida comencen avui el curs escolar, nou dies abans de la data oficial, amb activitats no lectives i controlats per monitors.

>> Dj6

El president Montilla, en el 25 aniversari de SEGRE

■ El president de la Generalitat, José Montilla, pronunciarà una conferència aquest dijous amb motiu del vint-i-cinquè aniversari del diari SEGRE. L'acte tindrà lloc a l'Institut Municipal d'Acció Cultural (IMAC).

>> Dj6

La Fira de Teatre al Carrer de Tàrraga aixeca el teló

■ La companyia Deambulants inaugura la vint-i-setena edició de la Fira de Teatre al Carrer de Tàrraga amb una obra en què la dansa aèria serà la protagonista. Hi haurà més de 230 representacions d'unes 86 companyies.